

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

Primo Die Exercitiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

DIES PRIM A
Sanctissimæ Trinitati cō-
secranda.

Oratio Jaculatoria (*Tesseram* aliqui
vocant) hac die identidem repetenda
erit hæc :

Domine , noverim Te , noverim me !

Ex S. Aug. Lib. 2. Soliloq. c. 1.

MEDITATIO I.

Præliminaris ,

*Ad excitandum animum , ferven-
ter & exactè vacandi DEO & rebus
Divinis in his Spiritualibus Exercitijs.*

Præscribit hoc S. P. N. Ignatius in
Lib. Exercit. Annotatione Quinta Primæ
Hebdomadæ , ubi ita loquitur : *Mirum in
modum juvatur , qui suscipit Exercitia , si magno
animo atque liberali accedens , totum Stu-
dium & arbitrium suum offerat suo
Creatori &c.*

Præmittitur ORATIO PRÆPARATORIA,
ut eam vocat S. P. N. per quam petitur à

Domino Deo gratia, ut vires atque operationes nostræ omnes sincerè ad ejus gloriam & cultum tendant. Pro exemplo servire potest hæc aut similis oratio: *Dignissime DEVS, qui mihi hanc horam laudandi Te concessisti, da mihi gratiam tuam efficacem, ut omnes actiones ac passionis meæ, & præsertim hæc Meditatio, cum omnibus omnium mearum potentiarum functionibus, ad Gloriam Tuam cedat: quæ ego omnia Tibi offero ex amore Tui, quia summum Bonum es, & quia dignus es, ut sis id, quod es.*

PRÆLUDIUM I. Vivâ fide apprehende præsentiam Dei, te totumque Universum implentis & penetrantis, vicissimque apprehende, te in illo vivere, moveri, & esse.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo tibi præsentem gratiam, fructuosè & ad gustum beneplaciti ejus, peragendi hæc Exercitia Spiritualia.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem, *Prov. 1. Audi Fili mi disciplinam Patris tui, & ne dimittas legem Matris tuæ, ut addatur gratia capiti tuo.* Hæc audiens considera, S. Ignatium Patrem tuum hæc exercitia divinitus accepisse, & per illa socios sub vexillum Christi collegisse; Matrem quoque tuam, Societatem Jesu, de his Exercitiis annuatim peragendis legem tulisse: ex illis enim est nata, per ea adolevit, & hucusque conservatur, conservabiturque: qui illa negligit, vitam hujus Religionis negligit, & ordinariè
non

non perseverat, multò minùs quietè vivit; si-
quidem iisdem principiis res conservantur,
& in quiete perfiltunt, quibus primò fiunt, &
constituuntur. Ex his infer, quo animo hæc
Exercitia aggredi debeas. Dic igitur ad S.
P. Ignatium: *Pater mi Sancte, nolo esse degener
Filius tuus: Sancta Mater mea Societas, volo in
his Exercitiis quàm exactissimus esse.*

II. Audi Christum Dominum dicentem
*Matth. 12. Viri Ninivite surgent in iudicio cum
generatione ista, & condemnabunt eam.* Simile
quiddam & tibi continget, si Exercitia hæc
sine fructu animæ tuæ peregeris; surgent
enim in iudicio externi homines, & confun-
dent te, quia ex illis optimos fructus retule-
runt: multò autem magis confundent te
Fratres tui, qui per hæc Exercitia in magnos
Sanctos evaserunt. Si alicui animæ è Purga-
torio, aut alicui Sancto è cælis ad hanc vi-
tam regredi, & eadem Exercitia peragere
concederetur, quàm exactè ea peragerent?
Immò si tibi ipsi post mortem idem conce-
deretur, ò quomodo perageres? quod igitur
post mortem faceres redivivus, id fac vivus
meditaberis tunc accuratè, faceres proposita
resolutè, &c. hæc igitur modò fac.

III. Audi DEUM dicentem per S. Pau-
lum. *2. Cor. 6. Ecce nunc tempus acceptabile,
ecce nunc dies salutis.* Nescis, an non hæc

ultima jam sint Exercitia ; an ad alia super-
vives ; an non ultimum jam sit salutis tuæ
medium , ad quod alligatæ sunt gratiæ effi-
caces , & gratia finalis , sine qua non salva-
beris . Cum igitur id nescias , infer , ita tibi
procedendum esse in his Exercitiis , tanquam
ultima sint ; in dubiis enim circa salutem
tutior est pars eligenda . Id ergo in iis fac ,
quod faceres , si ultima essent .

COLLOQUIUM : O æterna Sapiencia ,
Fili Dei , ô quam solers es circa salutem no-
stram ! Ago tibi gratias pro tam singulari
per Exercitia Spiritualia , S. Patri nostro in-
stillata , ad salutem & perfectionem medio :
pudet Domine , hæctenus illo negligentex
usum esse : saltem nunc , Te adjuvante , pera-
gere illa conabor , juxta placitum Tuum , &
debitum meum . Fiet hoc Domine , si Tu
beædixeris mihi , per intercessionem pre-
ciosissimæ Parentis Tuæ , S. Ignatij , & alio-
rum SS. Patronorum meorum .

Post hæc 1. delige Sanctum aliquem Patronum
Exercitiorum . 2. Fac intentionem obtinendæ In-
dulgentiæ per hæc Exercitia . 3. Fac particularis
proposita cavendorum , & faciendorum in Exer-
citiis . 4. Ordina mortificationes internas ,
& externas , &c. In fine , Pater ,
Ave , & Anima Christi :
&c.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore Matutino Diei Primæ
relegenda.

*De Perfecta intentione, actionibus
nostris præfigendā.*

1. **D**Ocent graves Theologi, inter quos
Suarez & Vasquez tom. 3. in 3. part.
disp. 13. sect. 31. & alibi, ad hoc ut opera
nostra sint meritoria, requiri intentionem
saltem virtuale, seu ut quis operetur ex vi
intentionis præteritæ, quæ moraliter influat,
& causet actionem de præsentī: sic omnes
actiones Religiosi per totam diem erunt me-
ritoriæ, si manet Intentionem actualem pro
tota die fecerit; hæc enim Intentio impri-
met animæ affectum, ex quo omnes totius
diei actiones sequentur & fluent, dummodo
Intentio Matutina per aliam contrariam non
retractetur aut interrumpatur.

2. Plus dicunt Alij, dum asserunt, Inten-
tionem istam ad omnes nostras actiones esse
de Præcepto Charitatis: atque ita docet S.
Thom. 2. 2. q. 69. a. 1. dum illa verba Apo-
stoli 1. Cor. 10. *sive manducatis, sive bibitis,
sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei fa-
cite*, censet esse præceptiva; explicat autem
mentem suam, dum in QQ. disput. de Cha-

A 7

rit

rit. ait: *Virtualiter referre omnia in Deum, cadit sub præcepto Charitatis*: quia, ut addit 1. 2. q. 100. a. 10. præceptum est, diligendi Deum ex toto corde, ad quod pertinet, virtualiter referre omnia in Deum, sic saltem ad minimum, ut si quæreretur ex homine, *facisne hoc opus propter Deum? visne hoc opere laudare Deum?* dispositus sit ad respondendum promptè, *facio, volo.*

3. Certum est, Religiosum, sicut ex vi statûs sui tenetur proficere in via Dei, ita teneri ad istam Intentionem; Intentio enim ista est motus in Deum, atque ideo est initium viæ Dei. Hinc accurati servi Dei singulis actionibus, præsertim notabilioribus, actualem intentionem præfigunt, aliquot saltem verbis, e. g. *propter te, Deus!* atque ad hanc accuratorem urget nos Regula 17. Summarij, in qua jubemur omnes, rectam Intentionem habere circa res omnes particulares. Excelluit in hoc P. Nicolaus Lancicius, famâ sanctitatis clarus, qui dono Dei eò devenerat, ut singulos passus, dum incederet, & singulas literas, dum scriberet, actuali intentione offerret Deo, dicens in mente, *propter Te!* idèmq; faciendum alijs suadebat.

4. Sicut autem Perfectio Christiana, juxta Apost. ad Ephes. 3. consistit in quadam comprehensione Latitudinis, Longitudinis, sub-

Sublimitatis & Profundi, ita perfecta Intentio suam habet Latitudinem, Longitudinem, Profunditatem & Sublimitatem, ut videbimus.

§. I.

Latitudo Intentionis.

1. Complectitur hæc totam actionem, & omnes ejus etiam minimas circumstantias, extensionem, intensionem &c. si enim in observanda Lege Dei Jota unum aut unus apex non debet præteriri, etiam in laudando Deo nec minimus apex debet præteriri, quin offeratur Deo.

2. Complectitur totum hominem, cum omnibus potentijs & viribus, tam animi quam corporis, ita ut quis intendat laudem Dei se toto: tanta latitudine ferebatur in Deum, qui dicebat Psal. 102. *benedic anima mea Domino, & omnia, quæ intra me sunt &c.* Et: *omnia ossa mea dicent, Domine, quis similis Tibi?* Psal. 34.

3. Complectitur quintuplicem fructum, cuilibet bono operi hominis justii annexum: nempe 1. *fructum adorationis & laudis*, juxta Apost. sup. cit. qui vult, omnia à nobis fieri in gloriam Dei. 2. *fructum gratiarum actionis*; est enim realis gratiarum actio, facere opera grata Deo. 3. *fructum meritorium augmenti Gratia & Gloria*; quem fructum re-

spondere operibus hominis iusti, definit Concil. Trid. Sess. 6. can. 24. & 26. 4. *Fru-ctum impetratorium* quorumcunque bonorum; est enim inter hominem iustum & Deum iste quasi contractus, *facio, ut des*, ex testimonio ipsius Dei, Gen. 4. *nonne si bene egeris, recipies?* 5. *Fructum satisfactorium*, quem respondere cuilibet operi hominis iusti, colligitur ex verbis, post absolutionem Sacramentalem proferri solitis: *quidquid boni feceris &c. sit tibi in remissionem peccatorum*: nempe quoad reatum pœnæ; reatus enim culpæ remittitur per Sacramentum Pœnitentiæ.

4. Complectitur motiva omnium virtutum, ex quibus simul sumptis quodlibet opus fieri potest, ita ut opus illud sit imperatum ab omnibus Virtutibus, perinde atque Contritio, procedens ex motivo Charitatis, est Actus imperatus Charitatis.

5. Complectitur Intensionem & Extensionem ad omnem possibilem fervorem, devotionem, amorem & desiderium majoris gloriæ Dei: fundatur hæc Latitudo in verbis Ecclesiastici, c. 43. *Benedicentes Dominum, exaltate illum, quantum potestis; major est enim omni laude.*

§. II.

Longitudo Intentionis.

EXtenditur hæc I. ad omnia & singula
mo:

momenta totius vitæ, juxta illud: *Pfallam Deo meo, quamdiu fuero*, Psal. 145. II. ad totam æternitatem & ultrâ, si quid ultrâ possibile foret, innuente id Prophetâ, *nos autem ambulabimus in nomine Domini Dei nostri in æternum, & ultrâ*, Micheæ 4. III. ad volendum faciendûmque aliquid propter Deum semel pro semper, imitando Deum, cujus verbum manet in æternum: *semel*, inquit, *juravi* &c. Psal. 88. IV. ad retractandum omne tempus præteritum, non in obsequio Dei transactum: sic retractabat Job diem, in qua natus est, Job. c. 3.

§. III.

Profunditas Intentionis.

EXtenditur I. ad humiliationem sui juxta mensuram propriæ vilitatis, & nihili peccatorum: in talem profunditatem demiserat se Psalmista, dum *de profundis* clamabat ad Dominum, Psal. 129. II. ad retractationem & compensationem omnis mali, tam à se, quàm ab omni creatura commissi: actus iste imperatur à Virtute Pœnitentiæ juxta doctrinam Theologorum. III. ad conjunctionem cum omni etiam irrationali creaturâ, omnium nomine laudando Deum, uti videre est in cantico Trium Puerorum, & alibi, ubi etiam *Dracones* invitantur ad laudandum Deum, Psal. 148.

A 7

IV.

IV. ad conjunctionem suam cum omnibus peccatoribus, imò etiam dæmonibus, atque omnibus damnatis, volendo supplere laudem, quæ Deo ab ijs denegatur: laudabiliter fit hæc adimpletio defectuum laudis Dei, non minùs quàm laudabiliter S. Paulus adimplebat ea, quæ deerant Passionum Christi, in carne sua, pro Corpore Christi, quod est Ecclesia, Coloss. 1.

§. IV.

Sublimitas Intentionis.

Elevari illa debet I. ad conjunctionem suam cum omnibus sanctis, quoad omnes eorum actus: sic in Canone Missæ dicimus: *accepta habere digneris, sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui justi Abel &c.* II. ad unionem cum pretiosissima Deiparente, volendo agere instar illius, seu Marianè; Maria enim est Mater nostra, & nos filij eius non emancipati, qui in jure unum cum Matre censentur. III. ad intimam conjunctionem cum Christo, offerendo omnia per illum, & in illo, volendòque agere Christiformiter: hoc est, quod suadet Apostolus, *omnia agere in nomine Domini Iesu*, ad Coloss. 3. IV. ad aliquam velut transformationem in ipsum Deum, offerendo actiones nostras plenissimè voluntati & gustui Dei, quia nimirum eas vult, & prout vult, tanquam ju-
ge

ge ac perpetuum sacrificium, debitum Deo, velut omnium authori, ac Domino vitæ & necis, idque unicè propter bonum ejus, & quia est summum Bonum: fundatur hæc Elevatio Intentionis in illo Psal. 33. *Exaltemus nomen ejus in idipsum: & si ille juravit per semetipsum, Gen. 22. nos quoque possumus laudare illum per seipsum.*

DIEI PRIMÆ MEDITATIO II.

De Fine, ad quem creatus est
homo.

De hoc S. P. N. in Medit. quam appellat Fundamentum, ita ait: Creatus est homo ad hunc finem, ut Dominum Deum suum laudet, ac revereatur, etque serviens tandem salvus fiat.

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. ut in Meditatione præced.

PRÆLUD. II. Pete à Deo gratiam cognoscendi finem Creationis tuæ, tendendi ad illum, & consequendi illum.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem per Prophetam, Ps. 99. *Ipse fecit nos & non ipsi nos. Et per alium: Nunquid non Deus unus creavit nos? Malach. 2. Creavit te Deus origina-*

ginaliter de nihilo : quid enim eras , antequam eras ? quoad animum , nihil eras : quoad corpus , in materia prima aliquid eras ; sed ante materiam primam , quid etiam quoad corpus eras ? Creavit te , tot aliis possibilibus creaturis in suo nihilo relictis. Fecit te non monstrum ; Fecit te nasci , non ante adventum Christi , non tempore diluvij , non inter Ethnicos , non inter Judæos , aut Hæreticos ; non ex parentibus pessimis , qui te pravitate omni imbuerent ; non distulit nascentiam tuam ad tempora Antichristi. Item , fecit te ad imaginem suam , spiritualem quoad animum , immortalem , & beatitudinis æternæ capacem , &c.

Ex his infer , *Primò* ; Si ex nihilo es , & nihil originaliter es ; nihil igitur tibi arroga , pro nihilo ab omnibus reputari patere , nihil tibi deberi existima. Infer 2. quantum debeas Domino DEO tuo , pro tantis productionis tuæ circumstantiis ; quàm sanctè illi servire teneris ! Infer 3. Si spiritualis es quoad animum , quid igitur corpori nimium condescendis , & animam parùm curas ? Si immortalis es , quid igitur tibi cum temporalibus ? Si imago DEI es , quomodo aliquo ævo deformari te pateris ?

II. Audi Christum Dominum dicentem : *Non potest arbor mala bonos fructus facere , Matt. 7.* Et considera fructus , seu proventus
nihil

nihili tui. Ex parte animæ, naturales isti sunt: Ignorantia, error, primi motus anxietatis, turbationis, inconstantia, passionum prædominantium. Ex parte corporis, proventus naturales sunt, omnia genera morborum, & omnes modi mortis; hæc enim omnia, dum deficiunt ab aliquo esse, pertinent ad tuum nihilum, in eoque radicantur. Morales deinde proventus nihili tui sunt: inclinationes ad omnia peccata possibilis, & ipsa peccata, quæ jam commisisti, & propter quæ ad nihilum tuum redire debes.

Ex his infer primò, debere te paratum esse ad omnia genera morborum, & mortis, juxta placitum Creatoris tui. Infer 2. propter morale nihilum tuum, nempe peccatum, deberi tibi contemptum infinitum, odium æternum, depressionem, derelictionem, oblivionem, persecutionem, & pœnam omnimodam, atque ita, si quidpiam horum quandoque tibi contingat, tanquam debitum tibi lubens accepta.

III. Audi DEUM dicentem: *Omnem, qui invocat nomen meum, ad gloriam meam creavi eum, Isa. 43.* Et considera, ideo te creatum esse à Deo, ut eum laudes, reverearis, ei servias, & tandem salvus fias, hoc est, DEUM ipsum pro mercede laborum referas. Ideo te factum esse Christianum, ut imiteris Christum in omni virtute; ut utaris dignè
Sacra-

Sacramentis ejus tibi competentibus, & si opus fuerit, moriaris pro Christo. Ideo te factum Religiosum, & Socium Jesu, ut servias ei ad instar Angeli in omni puritate; ut servias illi usque ad defatigationem; ut non tuam solùm, sed & proximi salutem procures.

Ex his infer primò, non esse te hominem, si vita tua non est laus Dei, servitus Dei, amor Dei. Infer 2. Non esse te Christianum, si in aliquo non imitaris Christum, in quo potes. Infer 3. Non esse te religiosum, si vita tua non est perpetua naturæ violentia; non esse te Socium JESU, si non zelas animarum salutem; si in puritate Angelica non servis illi usque ad defatigationem. Erubescere & proponere meliora.

COLLOQUIUM. *Fecisti nos Domine ad Te, & inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.* S. Aug. Ah, quomodo Creaturæ omnes tendunt ad fines, sibi à Te destinatos! quanto conatu lapis tendit ad centrum suum! quanto impetu ignis evolat ad sphæram suam! & ego non tendam, non evolabo ad Te, Deus meus! In fine Pater, & Ave.

HORA

HORA CONSIDERATIONIS,
Tempore pomeridiano
diei primæ.

*De Fundamentis, seu Principijs &
Dictaminibus, quibus ordinariè inniti
solent imperfecti, & perfecti
Religiosi.*

I.

DUÆ principales sunt in hac vita mortali
Scholæ: Una Christi, altera Antichri-
sti, seu opposita Scholæ Christi. Scholam
Christi erexit Trinitas Sanctissima, dum
Pater novissimè nobis locutus est in Filio suo,
qui est VERBUM & Substantialis Sapiencia,
sub obumbratione Spiritûs Sancti in homi-
nem propagata. Scholam Antichristi erexit
Trinitas scelestissima, Diabolus, Caro &
Mundus, initiâque ejus adhuc in paradiso
facta, dum per scientiam boni & mali affe-
ctatam homo factus est, ut jumentum.

2. In his duabus Scholis, sicut aliæ Scien-
tiæ & artes toto cœlo diversæ traduntur, ita
etiam dissimillimæ traduntur Ethicæ, mo-
rum humanorum regulativæ. In schola sua
Christus procedit per æternas rationes æter-
næ Veritatis, cum omni sanctitate & justitia
connexas, ad omne solatium hominum, jux-

ta

ta illud : *Letamini in Domino DEO vestro, quia dedit vobis Doctorem justitiæ. Joel. 2.* In schola Antichristi proceditur per fallacias æternæ falsitatis ad interitum ducentes; diabolus enim *in veritate non stetit, Rom. 8.* & non stat. Prudentia carnis mors est; *Sapientia hujus mundi, stultitia est apud Deum. 1. Cor. 3.*

3. Ex his tam dissentientibus Scholis desumunt fundamenta, seu principia & dictamina, iisque vitam suam dirigunt imperfecti, & perfecti Religiosi. Imperfecti ex Schola & Ethica Antichristi, seu diaboli, carnis & mundi; perfecti ex schola Christi, ut ex sequentibus dictaminibus patebit.

Primum fundamentum, seu dictamen imperfectorum Religiosorum, est hoc: Jam non sum Novitius; pridem prætextam exui; habeo ego meum Deuteronomium; non indigeo pædagogo, &c. Hoc dictamen pertinet ad Belial; qui significat idem, quod *sine iugo*, proindeque desumitur ex Ethica diaboli. Non es, Religiose, jam amplius Novitius, sed es inveteratus malorum: Exuisti prætextam, sed non induisti Christum: Habes Deuteronomium tuum, sed non DEI & Christi: Non indiges pædagogo, quia Magistrum non agnoscis Christum: Non es Novitius ad nuncupanda vota, sed esse debes semper Novitius ad perfectionem: Non annos DEUS computat, sed animum.

Oppo-

Oppositum huic dictamen habent perfecti Religiosi, dum ajunt: Geram me, ut primæ diei Novitium; desumuntque dictamen hoc ex Ethica Christi, quam non ignoravit servus DEI David, credens in Christum venturum, dum dixit: *Nunc cæpi. Psal. 76.* Idem dictamen instillabat discipulis Christi & suis, S. Antonius Abbas, ante mortem ita eos alloquens; *Admoneo vos, ô viscera mea, ne tanti temporis laborem repente perdati, hodie vos religiosum studium arripuisse arbitramini.* Sis ergo, Religiose, veteranus, sicut S. Petrus, ut te cingat alius, & eas quò non vis, sicut cinctus est, postquam seniuit Petrus. Sis veteranus fortitudine, multa agendo & patièdo pro Deo. Item, sis Novitius exactâ observantiâ omnis religiositatis, modestiâ, teneritudine conscientiæ, & æstimatione omnium, tanquam Superiorum, tolerantiaque correctionis, & disciplinæ religiosæ.

Secundum dictamen imperfectorum Religiosorum est: Licet aliis, cur non mihi? Etiam alii sub eadem regula viventes habent intellectum, doctrinam, ac probitatem, & tamen aliter sentiunt, & aliter procedunt. Dictamen hoc ab exemplo, est simile illi pronuntiato Pharisæorum, contra Christum pugnantium, *Ioan. 7. Nunquid ex Principibus aliquis credidit in eum, aut ex Pharisæis: quasi dice-*

dice-

dicerent; tot alij docti & probi non sequuntur Christum hunc, & nos sequemur? Pharisaeicum ergo hoc dictamen est, si est contra regulam religionis, proindeque ad scholam Antichristi spectans.

Opponunt illi aliud boni Religiosi ex ore ipsius Christi desumptum: *Quid ad Te? tu me sequere.* Attende tibi & regulæ. Non venisti imitari homines quoscunque, sed Christum: Judicium de aliis relinque Deo, & fac, quod facere teneris.

Tertium dictamen imperfectorum religiosorum: Regulæ me non obligant sub peccato; hoc est consilij, non præcepti. Et hoc dictamen in schola diaboli natum est: eo enim admissio, etiam florentissimæ Religiones corruunt, sublatâ observantiâ regularum, per quam florebant, & subsistebant.

Bonis Religiosis aliud in corde simulque in ore est, nempe hoc: dignus est Deus, ut observem etiam non obligantia sub peccato. Ad Christum, Christi que scholam pertinet dictamen hoc, utpote cœlestibus incolis usitatum, prout testatur S. Joannes *Apoc. 4. Dignus es, Domine Deus noster, accipere gloriam, & honorem, & virtutem.* Et certè non decet, Religiosum esse plebejum Dei servum, metu solo ab iis tantùm abinentem, quibus adnexa est Inferni, aut purgatorij pœna.

Quartum

Quartum dictamen imperfectorum : concedendum aliquid tempori; remittendum aliquid de rigore & severitate; rigor iste obest valetudini; arcus semper tensus facile rumpitur. Cujus scholæ sit dictamen hoc, colligitur primò ex dictis impiorum *Sap. 2. Exiguum, & cum tædio est tempus vitæ nostræ, &c. Venite ergo, & fruamur bonis, &c. Non prætereat nos flos temporis.* Colligitur deinde ex eo, quia sub pallio necessariæ valetudinis, commoditates carnis & superfluitates suadet; spectat igitur ad magisterium carnis, adeoque ad scholam Antichristi.

Non sic boni Religiosi, qui sibi occinunt illud Angelicum, *Apoc. 10. Tempus non eris amplius*: Momentum, ex quo pendet æternitas; Nondum ad sanguinem restiti; Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei; Non decet sub Spinoso Capite membrum esse delicatum; Non prodest corpori, quod nocet animæ.

Habent & alia imperfecti Religiosi dictamina sua, Ethicam moribus Christi contrariam redolentia, qualia sunt: jus naturæ ad hoc habeo; non hoc requirit Justitia distributiva; solus ego videor, & notor; futuris est prospiciendum; singularitates sunt istæ, & exoticismi; sic fies exoticus, nec promoveberis; minor inde erit gloria DEI, si inferioribus

rioribus posthabearis ; habenda est ratio fama propria. Hæc omnia sunt fallaciæ diaboli , finem vanitatis , commoditatis , propriæque excellentiæ spectantes , proindeque è schola Christi eliminandæ.

Opponunt illis boni Religiosi has veritates : Religio est perpetua naturæ violentia ; servus inutilis sum ; ego & asinus pares sumus ; solæ palæ mihi debentur , & verbera ; DEUS regit mundum , non mihi frangam caput , ipsi est cura de nobis ; si hominibus placerem , servus Christi non essem ; hæc est gloria DEI , confusio mea ; Christus in infami stipite pendet , & ego famam quæram ?

Ex hac antithesi dictaminum collige. Religiose , cujus scholæ discipulus sis , & si aliqua principia non ex schola Christi hausisti , in his Exercitiis ejura illa , & sola dictamina Magistri tui Christi sequere , & exsequere.

DIEI

DIE I PRIMÆ
MEDITATIO III.

De Mediis ad obtinendum Finem homini à Deo ordinatis.

Verba S. P. N. I. c. sunt: *Reliqua verò, supra terram sita, creata sunt hominis ipsius causà, ut eum ad finem creationis suæ juvent.*

ORATIO PRÆPARATORIA, & PRÆLUDIUM I. *ut suprà.*

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam, cognoscendi, & usurpandi media, ordinata tibi à Deo ad salutem.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem per S. Paulum, *ad Rom. 8. Omnis creatura ingemiscit, & parturit usque adhuc.* Et considera, omnem creaturam datam tibi esse à Deo, tanquam medium ad salutem, ingemiscereque, & parturientis instar clamare, ut tendas ad Deum. Fecit Deus in oculis tuis tot gradus creaturarum, ut per eos ascendas ad illum: extendit tam pulchrum cœlum, ut ex eo, & in eo appetas pulchritudinem Dei, & detesteris deformitatem tuam: lucent tibi planetæ, lucent stellæ, ut appetas lucem Dei, & horreas tenebras tuas: terra tibi tot fructus

B parit

parit, ut fructifices Deo, eúmque pro æterno fructu referas: dedit tibi teipsum, ut perdas te propter Deum, & lucreris illum; dedit tibi corpus, ut illud mortificans vivifices, & in Deo veram nanciscaris vitam: dedit animam, ut sapias ea, quæ sunt Spiritûs Dei: dedit tot potentias animæ, ut per earum usum introëas in potentias Domini. Et quando tandem toto corde, & te toto contendes ad Deum? Tot illicia ad serviendum Deo habes, quot motus cœlorum, & quot motus potentiarum tuarum; utere illis, ut fruaris æternum DEO.

II. Audi Deum Patrem dicentem, 2. *Petri* 1. *Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui, ipsum audite.* Hoc est, ô homo, medium salutis tuæ præcipuum est. Mediator verus Christus Jesus; ille est Via, Veritas, & Vita; dum illum tibi donavi, nihil tibi negavi: habes in eo thesauros omnes gratiæ, doctrinæ, exempli, omnis perfectiōnis, Sacramentorum, meritorum: si esuris, cibus tuus est; si fitis, potus est; si infirmaris, pharmacum est; si mortuus es, vita vivificans est. Ex his infer, magnam fore tuam damnationem, si hoc tanto ad salutem medio non fueris usus, vel non, ut par est, fueris usus. Vide, quomodo usus sis gratiis ejus, exemplo, Sacramentis, passione, mortèque ejus, & quomodo deinceps hæc
omnia

omnia in salutem tibi convertere debeas.

III. Audi Christum Dominum dicentem, *Ecce, Mater tua!* Ioan. 10. Ecce pretiosissima Mater mea est mediatrix, & advocata tua, mediūque post me salutis tuæ; ordinavi enim, ut nemo salvetur, nisi mediante illa, omniāque te volui habere per illam. Cū adhuc esses parvulus, injeci tibi affectum ad hanc Matrem, & feci eum in te crescere, cum quo omnia bona statim in te succreverunt; fovit te ista Mater, etsi immorigerum; contexit, etsi fædum; iras meas à te averit, pericula amovit, gratias efficaces impetravit; propter illam mirè direxi cor tuum; regēbam te mihi, servabam te mihi, subtrahebam occasiones, tentatori non permittebam tantum, quantum volebat; dulcedines mundi amarulentas reddebam; tandem te vocavi, & adduxi ad me propter MARIAM. Infer ergo, quantum Mariæ debeas! erumpe in omnimodos affectus; exardesce quoque in amorem Dei propter Mariam.

COLLOQUIUM: Ergone, mi Jesu, non serviam tibi, qui non solum in tot creaturis, sed etiam in tua persona, & in pretiosissima Parente tua deservivisti, & deservis mihi? O! si est vel unica in me substantiæ particula, quæ non tendit in obsequium, laudem & amorem tui, erue illam! malo totus non

esse, quàm non totus servire, laudare, & amare te.

In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

DIES SECUNDA

Verbo Incarnato consecranda.

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista: *Domine, etsi ego commisi, unde me damnare potes; tu non amisisti, unde salvare soles. Ex S. Aug. Medit. cap. 39.*

MEDITATIO I.

De formidanda gravitate, & mensura peccatorum mortalium.

Considerationem istam suadet S. P. N. *Medit. 1. Hebd. 1. punct. 3. Memoriâ versandum erit, quanta sit peccati gravitas & malitia, Deum omnium conditorem, atque Dominum offendentis. Et paulò superiùs: exerceamur circa peccatum mortale, & particulare quodlibet, &c. considerando, quòd peccato tali, vel semel duntaxat commisso, fortè detrusi sint multi ad infernum, eternùmque damnati.*

Oratio præparatoria, & Præludium I. ut *suprà.*

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam, concipiendi horrorem peccati mortalis.

PUN.